

Όταν όλοι οι ήρωες συγκεντρώθηκαν, ο Ιάσωνας τους κάλεσε σε σύσκεψη και τους ζήτησε να εκλέξουν αρχηγό της αποστολής. Τα μάτια όλων στράφηκαν στον Ηρακλή κι αυθόρμητα αυτόν πρότειναν. Ο ημίθεος τους σταμάτησε:

«Ούτε που να το σκεφθείτε κάτι τέτοιο. Ούτε εγώ ούτε άλλος κανένας αξίζει τέτοια τιμή. Τις διαταγές θα τις δίνει αυτός που μας κάλεσε εδώ, αυτός στου οποίου την πρόσκληση ανταποκριθήκαμε».

Συμφώνησαν όλοι πως η αρχηγία ανήκε στον ίδιο τον Ιάσωνα. Και ανυπόμονα περίμεναν την σημαδιακή εκείνη ημέρα που θα αναχωρούσαν από την Ιωλκό για τη μεγάλη περιπέτεια. Ο μάντης Μόψος κοιτούσε κάθε μέρα τους οiwνούς, ώσπου τους βρήκε ευνοϊκούς. Μπήκαν στην Αργώ και μπάρκαραν. Στην αρχή, πήγαιναν γιαλό γιαλό. Έκαναν μια στάση στην παραλία της Πειρασίας, όπου θυσίασαν στον τάφο του Δόλοπα, και συνέχισαν ως την άκρη της χερσονήσου του Πηλίου, απ' όπου ξανοίχτηκαν στο πέλαγος. Από τότε, το ακρωτήριο ονομάστηκε Αφέτες (από το ρήμα αφήμι), επειδή από εκεί ουσιαστικά έγινε το ξεκίνημα της εκστρατείας.

Μεσοπέλαγα, τους βρήκε θαλασσοταραχή. Πάλεψαν αρκετά, ώσπου τα κύματα έφεραν την Αργώ ανοιχτά της Λήμνου. Την είδαν από το νησί οι γυναίκες, αρματώθηκαν και με αρχηγό την βασίλισσα Υψιπύλη παρατάχτηκαν στην παραλία, έτοιμες να αποκρούσουν τους εισβολείς: Πρόσφατα είχαν απαλλαγεί από τους άντρες τους και δεν ήθελαν να ξαναμπλέξουν με αρσενικά, καθώς τα τιμωρημένα από την Αφροδίτη κορμιά τους εξέπεμπαν μια δυσάρεστη μυρωδιά. Μια και δεν τους πλησίαζαν οι άνδρες τους, τους σκότωσαν, έκαναν την Υψιπύλη βασίλισσά τους και ορκίστηκαν ποτέ ξανά να μην πλαγιάσουν με αρσενικούς. Οι Αργοναύτες μπόρεσαν να πλευρίσουν και ξεκίνησαν μάχη στην παραλία, ώσπου κατάφεραν να συνεννοηθούν μαζί τους. Έχει αναφερθεί, τι έγινε. Ένα χρόνο αργότερα (ή δυο, κατά τον Οβίδιο), ο Ηρακλής ανέλαβε να τους συνεφέρει:

«Σύντροφοι», τους είπε: «Μπας και μας διώξανε από τις πατρίδες μας ως φονιάδες ή μήπως ήρθαμε δω να βρούμε γυναίκες, επειδή οι συμπατριώτισσές μας δεν μας θέλουν; Μπας και το πήραμε απόφαση να μείνουμε εδώ για πάντα; Ή μήπως νομίζετε ότι θ' αποκτήσουμε την δόξα που αποζητάμε, χωμένοι στις αγκαλιές των ξένων γυναικών; Ή φαντάζεστε πως θα βρεθεί κάποιος θεός να σας φέρει εδώ το χρυσόμαλλο δέρας, ανταμοιβή στην ξάπλα και στην τεμπελιά σας; Αν ναι, πάμε πίσω στους τόπους μας κι ας

αφήσουμε εδώ τον Ιάσονα να περνά τον καιρό του στο κρεβάτι της Υψιπύλης και να δοξαστεί γεμίζοντας το νησί με απογόνους».

Συνήλθαν! Κάποιοι λένε ότι συνέβαλε σ' αυτό και η λύρα του Ορφέα που τους έκανε να γυρίσουν στο καράβι. Εγκατέλειψαν τη Λήμνο προς μεγάλη απογοήτευση των εκεί γυναικών. Θα ξαναπερνούσαν στον γυρισμό αλλά τότε η Μήδεια θα έριχνε ένα μαγικό φίλτρο που θα έκανε τις νησιώτισσες να βγάζουν την ίδια εκείνη άσχημη μυρωδιά μια φορά τον χρόνο.

Για την ώρα, φεύγοντας από την Λήμνο, οι Αργοναύτες έπιασαν στο νησί Χρύση, όπου λάτρευαν την ομώνυμη θεά, Χρύση, που προστάτευε την είσοδο στον Ελλήσποντο. Ο Ιάσοντας ίδρυσε βωμό προς τιμή της θεάς Αθηνάς – Χρύσης, θυσίασε τα πρέποντα και ζήτησε ευνοϊκό πέρασμα από τον Ελλήσποντο. Θυσία εκεί έκανε και ο Ηρακλής κι αυτήν απαθανάτισε η αρχαία εικαστική Τέχνη.

(τελευταία επεξεργασία, 10 Οκτωβρίου 2021)